

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜῆΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα κ-θ' ἑξαμηνίαν

ΝΟΜΙΚΗ ΕΠΟΨΙΣ

ΤΟΥ

Λιμενικοῦ Ζητήματος Πατρῶν.

—(—

Τὸ ζήτημα τοῦ ἡμετέρου λιμένος ὅπερ μετὰ πλείστον ὅσων ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦσιν οἱ συμπολίται ἡμῶν εἶναι εἰς τὴν μοιραίαν λύσιν του. Μετ' ἀλλεπαλλήλους ἀντιρρήσεις καὶ συγκρούσεις μετ' ἐπανελημμένας πραγματογνωμοσύνας καὶ περῶματα, μετ' ἀλληλοδιαδόχους γνωμοδοτήσεις ἀρμοδίων καὶ μὴ ἀρμοδίων, τὸ ζήτημα μετὰ πᾶσι πολλὰς περιστροφὰς κρούει ἤδη τὴν θύραν τῆς λύσεως του. Μετὰ τὴν τελευταίαν γνωμοδοτήσιν τῶν Νομικῶν συμβούλων, ἡ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐπιτροπία θὰ κληθῆ κατ' αὐτὰς νὰ ἐπιφέρῃ ἐπὶ τοῦ ἐκπεμοῦς ζητήματος ὀριστικὴν ψήφον καὶ νὰ δώσῃ ἐν τέρμα εἰς τὴν πολὺ διαρκέσαν ἀμφίβουλον καὶ ἀσταθὴν κατάστασιν, ἧτις ἀπέβη ἐπιζημία εἰς σμύρονα τὰ διαφερόμενα μέρη, τὸν λιμένα δηλονότι καὶ τὸν ἐργολάβον.

Ὅλα τὰ στάδια τῆς ἀμφισβητήσεως, τῆς συζητήσεως καὶ τῆς πραγματικῆς καὶ νομικῆς ἐρεύνης διενεργήσαν πλέον καὶ δὲν ὑπολείπεται ἢ ἡ συμβιβαστικὴ λύσις τῆς διαφορᾶς ἢ ἡ εἰς τὰ δικαστήρια προσφυγὴ, ποδὸς ὀριστικῶν διακανόνισιν αὐτῆς. Ἢ ἐπιτροπὴ, ἐν ἄλλοις λόγοις, ἢ θὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ δίκαιον τοῦ ἐργολάβου καὶ δι' ἰδιαιτέρας συμβάσεως θὰ κανονίσῃ νὰ τῆς ἐξακολουθήσεως καὶ περαιώσεως τοῦ ἔργου, ἢ θ' ἀπορρίψῃ τοὺς ἰσχυρισμοὺς του, ὡς νόμῳ ἀβάσιμους καὶ θὰ προσκαλέσῃ αὐτὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ περαιώσῃ τὸ ἔργον κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως, ὅστις τότε βεβαίως θέλει θὰ προσφυγῇ εἰς τὰ δικαστήρια.

Ἢ ἐπιτροπὴ ὅθεν περὶ μεγίστου καὶ σπουδαιότητος ζητήματος πρόκειται ν' ἀποφανθῆ, θ' ἀποφασίσῃ δὲ περὶ αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον καὶ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ἐνταῦθα κοινοῦ, ὅπερ ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἐνήμερον εἶναι καὶ φιλόποτον καὶ ὑπόπιστον. Πρὸς ὀρθὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς τὸ κοινὸν πρέπει νὰ λάβῃ γνῶσιν τί ἀπεράθησαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὑπὸ καθάρως νομικὴν ἐποψίν, οἱ ἐν Ἀθήναις νομικοὶ σύμβουλοι, εἰς οὓς ἐν συμβουλίῳ ὑπεβλήθη τὸ ζήτημα μετ' ὄλων τῶν σχετικῶν αὐτοῦ περιστάσεων καὶ τῆς ἐπιστήμης τεχνικῆς ἐρεύνης τοῦ λιμενικοῦ ἔργου.

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν Νομικῶν Συμβούλων δημοσιευμένας ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ. Ἐν αὐτῷ εὐρίσκομεν πρῶτην τὴν ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1883 γνωμοδοτήσιν τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Νομικοῦ Συμβούλου κ. Β. Σαυοπούλου, ὅστις ἐκλήθη ν' ἀποφανθῆ ἐὰν ὁ ἐργολάβος φέρῃ κατὰ νόμον εὐθύνην διὰ τὴν μὴ ἐξακολουθήσιν τοῦ ἔργου, ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀνεκτέλεστον ἔνεκα τῆς φύσεως τοῦ ὑπὸ τὴν θάλασσαν ἐδάφους, ἀπεράθη δ' εὐλόγως ὅτι δὲν φέρει τοιαύτην, διότι κατὰ νόμον οὐδεὶς τὰ ἀδύνατα οὐδεὶς ὑποχρεοῦται. Ὑπελείπετο ὅμως πάντοτε νὰ βεβαιωθῆ ἐὰν ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ἐργο-

λάβου περὶ τοῦ ὑπὸ τὴν θάλασσαν ἐδάφους ἦτο ἀληθές.

Δευτέραν ἀπαντῶμεν τὴν γνωμοδοτήσιν τοῦ ἰδίου Νομικοῦ Συμβούλου ὅστις ἐν αὐτῇ καθορίζει ἀκριθέστερον τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀμφισβητήσεως καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐκφέρει γνώμην σαφῆ: Ἐὰν εἶναι ἀληθές ὅτι τὸ ἔδαφος τοῦ κυματοθραύστου ὑπεχώρησε παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν 6 ἢ 7 μέτρα, ἐνῶ συνήθως ὑποχωρεῖ ἐν μέτρον, σενεπῶς δὲ τὸ ἔργον δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῆ ὑπὸ τὰς ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς διαστάσεις αὐτοῦ τὰς ὑπὸ τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως καθορισθείσας, ὑποχρεοῦται ὁ ἐργολάβος εἰς τὴν ἐξακολουθήσιν καὶ περαιώσιν τοῦ ἔργου, δυνάμει τοῦ ἀρθ. 23 τῆς συμβάσεως, δι' οὗ ἀνέλαθεν ὅλως τοὺς κινδύνους τῶν τυχηρῶν μὴδὲ τῶν θεομηνίων ἐξαιρουμένων. Ἐπὶ τούτου ὁ Νομικὸς σύμβουλος ἀποφαίνεται ὡς ἐξῆς: Ὁ ἐργολάβος δικαιούται νὰ ἐπαναχωρήσῃ τῆς συμβάσεως καὶ νὰ παραιτήσῃ τὸ ἔργον 1) ἂν ἦ ἀληθές ὅτι οἱ κατακαθίσεις ἐφθασαν εἰς 6 καὶ 7 μέτρα καὶ 2) ἂν οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα ἔργα εἰδήμονες ἀποφανθῶσιν ὅτι αἱ κατακαθίσεις ἐπὶ τῶσα μέτρα εἰσὶν ἐκτακτοὶ καὶ ἀπροσδόκητοι καὶ μεταβάλλουσιν οὐσιωδῶς τὰς συνθήκας τῆς συμβάσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁπίων ἀνεδέχθη ὁ ἐργολάβος τὸ ἔργον εἰς τὰς συμφωνηθείσας τιμὰς. Εἰς ταῦτα δ' ἐπάγεται: διότι ἀνεδέχθη τὸν κίνδυνον τῶν κατακαθίσεων οὔτε δίκαιον οὔτε εὐλογον ἔστι ἂν ὑποχρεωθῆ νὰ ἐκτελέσῃ ἔργον ὅπερ οὐδέποτε ἤθελεν ἀναδεχθῆ, ἂν ἐγίνωσκε τ' ἀπροσδοκίαν καὶ ἐκτός πάσης πρόνοιας παρουσιασθῆναι ἐν τῇ ἐκτέλει τοῦ προσκόμηντος. Καὶ ἀλλαγῶν ὅπου παρόμοια ζητήματα ἐγεννήθησαν, ἢ αὐτῇ ἐδόθη λύσις καὶ ἐπιεικῶς καὶ δικαίως ἐκανονίσθη ἢ ἀποζημιώσιν τοῦ ἐργολάβου, τοῦθ' ὅπερ δέον νὰ γίνῃ καὶ ἐν τῷ προκειμένῳ, καθότι εἶναι καὶ ἄδικον καὶ παράλογον νὰ βίβῃ τις τὴν εὐθύνην εἰς τὸν ἐργολάβον ἐκ προσκομμάτων, αἵτινα ἀνθρωπίνως δὲν ἠδύνατο νὰ προΐδῃ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα ἐὰν ὁ ἐργολάβος δικαιούται ν' ἀποζημιωθῆ διὰ τὰ μέχρι τούδε ἐκτελεσθέντα ἔργα, ἀποφαίνεται ὅτι, μὴ συντελεσθέντος τοῦ ἔργου, ὁ ἐργολάβος εἰς οὐδεμίαν δικαιούται ἀποζημιώσιν.

Τρίτην ἀπαντῶμεν ἐν τῷ φυλλαδίῳ τὴν ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1883 γνωμοδοτήσιν ὀλοκλήρου τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου, ὅπερ ἐρμηνεύων τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀρθ. 23 τῆς συμβάσεως ἀποφαίνεται ὡς ἐξῆς:

«Βεβαίως ἂν κατὰ γράμμα ἐρμηνευθῆ ὁ προεκτεθείς ὅρος πᾶσαι αἱ ἀντιρρήσεις καὶ προτάσεις τοῦ ἐργολάβου εἰσὶν ἀπορριπτέαι, ἀνευ περαιτέρω ἀλλαγῆς ἐρεύνης. Καὶ ἐπ' αὐτῆς ὁμοίως τῆς κατὰ τὸ σαφές γράμμα ἐρμηνείας τοῦ προεκτεθέντος ὅρου πρέπει νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι, ἀναγκαῖον ὄριον πέραν τοῦ ὁποίου δὲν δύναται νὰ ἐπεκταθῆ ἡ τοῦ ἐργολάβου ὑποχρέωσις εἶναι τὸ τοῦ ἐρικτοῦ τῆς ἐκτέλεσεως τοῦ ἔργου, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς του. Τὸ ἀνεπίκτον δὲ καὶ ἀδύνατον τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐξετασθῆ ἀπολύτως δύνανται βεβαίως νὰ ὑπάρξῃ καὶ οὐσιωδῶς νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν ἀζηώσεων τοῦ ἐργοδοτοῦ καὶ εἰς τὴν περιπτώσιν κατὰ τὴν ὁποίαν εἶναι μὲν δυνα-

τὸν νὰ ἐκτελεσθῆ, ἀλλὰ τοιαῦται ἀπαιτοῦνται, δαπᾶναι σχετικῶς πρὸς τὰς προϋπολογισθείσας, καὶ ὡς ἐκ τῶν ἀναρριπτῶν κατὰ τὴν πρόδον τοῦ ἔργου διαφορῶν, ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὀρισθέντα, ὥστε κατὰ τὴν πείρην καὶ κατὰ τὴν γνώμην εἰδημόνων λογικῶς ἀδύνατον εἶναι νὰ ὑποτεθῆ, ὅτι ἤθελεν ἀναλάβει τὴν ἐπιτέλεισιν τοῦ ἔργου ἐπὶ τῷ ὀρισθέντι ἀντιτίμῳ ὁ ἐργολάβος, ἂν ὀπισθεῖποτε ἦτο δυνατόν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναρριπτῶν ἐκ τῶν ὑπετέρων διαφορῶν. Ὑφίσταται, ἐρωτᾷ τὸ Συμβούλιον, τοιοῦτον ἀνεπίκτον ἐπὶ τοῦ προκειμένου;»

Ἐπιπροσφάνες εἶναι, ἀπαντᾷ τὸ Νομικὸν Συμβούλιον, ὅτι ἡ λύσις τοῦ τοιοῦτου ζητήματος προϋποτίθησιν εἰδικὰς γνώσεις περὶ τὴν ἐξακριβώσιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων πρὸς μόρφωσιν τοιαύτης πεποιθήσεως, ὑπὸ τὴν ἐποψίν δὲ ταύτην διατρέχει ἡ ἐξέτασις τῆς ὑποθέσεως τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ συμβούλου. Δυστύπως μόνον τὴν προεκτεθείσαν ἀρχὴν ὁμοφώνως παραδεχθὲν ὅτι ὁ ἐν τῷ ἀρθ. 23 τῆς συμβάσεως διατυπούμενος ὅρος δὲν ἀποκλείει πᾶσαν περαιτέρω τῆς ὑποθέσεως ἐξέτασιν ἐπὶ τῶν προβαλλομένων ἀζηώσεων ὡς πρὸς τὰς δυσχερείας, ἀ: παρουσιάζει ἤδη ἢ ὑπὸ τοῦς συνομολογηθέντας ὅρους ἐκτέλεισιν τοῦ ἔργου. Ἀποκείται ἤδη εἰς τὸν ἀρμοδίον νὰ κρίνῃ ἂν ὀριστῶνται ἐπὶ τοῦ προκειμένου περιπτώσεως ἀνεπίκτου τῆς ἐκτέλεσεως τοῦ ἔργου, νὰ προκαλέσῃ τὴν γνωμοδοτήσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπαρτιζόμενης ἐξ εἰδημόνων, ἧτις λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὸν τοῦ ἔργου προϋπολογισμόν, νὰ προσδιορίσῃ ποῖται, καὶ εἰς τί ὀρισμένως συνίστανται αἱ ἀνευρεθείσαι διαφοραὶ, κατὰ τί ἡ ἐκτέλεισις τοῦ ἔργου καθίσταται δυσχεροτέρα ἢ δαπανηροτέρα ἐν γένει, ὡς ἐκ τῶν διαφορῶν τούτων, καὶ νὰ ἐξακριβώσῃ πάντα ἐν γένει τὰ στοιχεῖα αἵτινα πρέπει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὁ τὸ ἀνεπίκτον ἐκτιμήσων ὡς ἀπορριπτῆ, ἂν ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις εἶναι δυνατόν νὰ ὑποτεθῆ ὅτι ἠδύνατο νὰ συνομολογηθῆ ἢ προκειμένη σύμβασις. Ὑπὸ τὴν τεχνικὴν ταύτην ἐποψίν ἡ ἐξέτασις τῆς ὑποθέσεως δὲν ἔχει ἐξυνητηθῆ.»

Μετὰ τὴν γνωμοδοτήσιν ταύτην τοῦ Νομικοῦ συμβούλου καὶ συναδᾶται ὑποδείξεις αὐτῆς, τὸ ἔργον ἐξητάσθη ὑπὸ τεχνικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ τὰ πορίσματα τῆς ἐξετάσεως αὐτῆς, ὑπεβλήθέντα εἰς τὸ νομικὸν συμβούλιον, σὺν τῷ κυρίῳ ζητήματι δὲν ἐκρίθησαν ἐπαρκῆ, καὶ τὸ Νομικὸν συμβούλιον δι' ἰδιαιτέρας γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1884, ἣν εὐρίσκομεν τετάρτην ἐν τῇ σειρᾷ τοῦ φυλλαδίου, ἀποφαίνεται ὡς ἐξῆς. «Παρατηρήσαντες ὅτι ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς προηγουμένης ἐξετάσεως παρὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ καταρτισθείσης ἐπιστημονικῆς ἐπιτροπῆς δὲν παρέχονται ἀπορριπτὰ στοιχεῖα πρὸς μόρφωσιν πεποιθήσεως, περὶ τοῦ ὅτι πράγματι ὑφίσταται τοιαύτη ἀδύναμία πρὸς ἐκτέλεισιν τοῦ ἔργου, καθῶς καὶ ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ ὑποδεικνύει ὡς ἀναγκαῖαν περαιτέρω πρὸς δοκιμασίαν ἐνέργειαν, ἀποφανόμεθα ὅτι οὔτε ἤδη εἶναι βεβαιωμένον ὅτι ὑφίσταται ἀδύναμία περὶ τὴν ἐκτέλεισιν τοῦ ἔργου, ἐπιπροσθέτομεν δ' ὅτι πᾶσι περαιτέρω ἐξέτασις τῆς ὑποθέ-

σεως ανάγεται εις καθαρῶς τεχνικὸν ζήτημα.
 Τελευταίαν εὐρίσκομεν τὴν ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1887 γνωμοδότησιν τοῦ νομικοῦ συμβουλίου, ἐπερχομένην μετὰ ἐπιστημονικὴν καὶ ἀκριβεστέραν τεχνικὴν ἐξέτασιν τοῦ ἔργου καὶ παντοῖα πειράματα. Ἡ γνωμοδότησις αὕτη μῆτε ὁμώφωτος εἶναι, διότι δύο τῶν νομικῶν συμβούλων ἐκ τῶν ὀκτώ τοιούτων δὲν ἀποδέχονται αὐτήν, οὔτε σύμφωνος εἶναι πρὸς τὴν γενικὴν ἀρχὴν ἣν παρεδέξατο τὸ νομικὸν συμβούλιον, κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἀπόφασιν.

Τὰ ζητήματα ἐφ' ἃ ἐκλήθη ν' ἀποφανθῆ τὸ νομικὸν συμβούλιον εἰσι τὰ ἑξῆς τρία:

α) Λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς διὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς βεβαιουμένης κατακαθίσεως, ἀνερχομένης εἰς 84—85 ο) ἐπὶ τοῦ προϋπολογισθέντος ποσοῦ λίθων καὶ τὰς ὡς ἐκ τούτου ὑπερβαλλούσας δαπάνας, δικαιοῦται ὁ ἐργολάβος εἰς ἀποζημιώσεις;

β) Τίς ἡ γνώμη τοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῶν αἰτιήσεων τοῦ ἐργολάβου, σχετικῶς ὡς πρὸς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀπαιτούμενη ἀποζημίωσιν, δι' ἧς ζημίας ὑπέστη ἕνεκα τῆς διαφορῆς τοῦ συναλλάγματος καὶ τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου;

γ) Δικαιοῦται ὁ ἐργολάβος εἰς ἀποζημιώσεις διὰ τὰς διαφόρους δαπάνας, ἃς ὑπέστη, ἀφ' ἧς ἐποχῆς καθ' ἣν ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ παραδέχθη τὴν ἐξέτασιν, ἐάν αἱ αἰτήσεις αὐτοῦ εἰσι βάσιμοι ἢ οὐχί;

Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ζήτημα ἡ πλειονοψηφία τοῦ Νομοκοῦ συμβουλίου, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰ διδόμενα τῆς ἐρεύνης τῆς τεχνικῆς ἐξέτασεως τοῦ ἔργου, ὅτι δηλ. αἱ κατακαθίσεις προέρχονται ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς τοῦ κατὰ τὸν προϋμένα ἐδάφους, ὅτι ὅμοιοι φαινόμενοι ἀνεφάνη ἐν τῇ κατασκευῇ τοῦ λιμένος Τεργέστης, ὅτι αἱ κατακαθίσεις ἐν Πάτραις ἔφθασαν εἰς 8—9 μέτρα, ἐξ ὧν ἀπαιτεῖται κατὰ προσθήκην ὑλικὸν 84—85 ο) ὑπερτὸ ἀργικῶς ὑπολογισθὲν κτλ. φρονεῖ ὅτι ἀπὸ τὸ ἔργον δὲν ἀποδεικνύεται τεχνικῶς ἀνεφικτόν, μόνον δὲ ζήτημα μεγαλητέρας δαπάνης γεννᾶται, τὸ πρὸς λύσιν παρουσιαζόμενον ζήτημα πρέπει πλέον νὰ τεθῆ οὕτω:

Λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν ἐν τῷ ἀρθ. 23 τῆς συμβάσεως περιεχομένων ὄρων, ὁ ἐργολάβος ἠδύνατο καὶ ὤφειλε νὰ προῖδη ὅτι αἱ καθιζήσεις τοῦ πυθμένος ἦτο δυνατόν νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ παρατηρηθὲν ἐκ τῶν ὑστέρων σημείων.

Τὸ ὅτι δὲν προεῖδε ταῦτα, ὡς ἀποφαίνεται μετὰ πεποιθήσεως ἡ τεχνικὴ ἐπιτροπὴ, ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ὑστέρων ἀληθές, ἀλλὰ καὶ δὲν δύναται νὰ ὤφελον αὐτὸν, διότι ἐάν ἠμέλησεν ἀναδεχθῆς τοσοῦτο βαρὺς ὡς ἐν τῇ συμβάσει ὄρους ὡς πρὸς τὰς ἐνδεχομένας καθιζήσεις καὶ τὸ ἀναγκαῖον ὑλικὸν, ἑαυτὸν ὄφειλε νὰ αἰτιᾶται.

Τὸ ὅτι δὲ ὤφειλε καὶ ἠδύνατο νὰ προνοήσῃ τὴν καθιζήσιν ἐπιρρώννεται ἐκ τῆς ἐξῆς σκέψεως: Ὁ ἀναλαμβάνων ἔργον τοσοῦτο σπουδαῖον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν ἀπαιτούμενην δαπάνην ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ πάσας τὰς δυναμένας νὰ προκύψωσι δυσχερείας, ἰδίως μάλιστα ὑπὸ τὴν τεχνικὴν ἐποψίν, ὡς καὶ τὰς τυχόν παρουσιασθησόμενας ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἔργου. Ἀναδεχόμενος δὲ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ὄφ' οὐς ἀνεδέχθη ταύτην βαρὺς ὄρους, περιλαμβάνοντας ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἀπολύτῳ ῥήσει τῆς συμβάσεως πᾶσαν δυνατὴν πρόνοιαν, ὑποτίθεται ἀναγκαίως ὅτι εἶχεν ὑπ' ὄψει πάσας τὰς ἐνδεχομένας δυσχερείας καὶ αὐτὰς εἶτι τὰς κατ' ἐξοχὴν ἐκτάκτους.

Ὅθεν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς πλειονοψηφίας τοῦ Συμβουλίου, ὁ ἐν λόγῳ ὄρος τῆς συμβάσεως ἐν σχέσει πρὸς τὰ περὶ τοῦ χρησιμοπονηθησομένου ὑλικοῦ καὶ τῆς ἐκτελεσθησομένης ἐργασίας συνομολογηθέντα ἐρμηνεύμενος περιλαμβάνει οὐ μόνον τὰς συνήθεις καθιζήσεις τοῦ πυθμένος, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς ἐκτάκτους, διότι ὑποτίθεται ὅτι ὁ ἐργολάβος ἐν γνώσει τῶν πραγμάτων συνεβλήθη ὑπὸ τοιούτους καθαρῶς ἐκπερασμένους ὄρους

συμβληθεὶς καὶ οὐχὶ ἑλαφρῶς καὶ εἰς τὴν τύχην· ὅτι δὲ ἠδύνατο νὰ προῖδη ἐνδεχομένην καθιζήσιν κατὰ τὸ μέγιστον αὐτῆς δυνατόν σημεῖον, εἶχε πρόχειρον παράδειγμα τὸ τοῦ λιμένος Τεργέστης ὅστις εἶχε συντελεσθῆ κατὰ τὸ 1874 αὐτὸς δὲ συνεβάλλετο πρὸς τὴν λιμενικὴν ἐπιτροπὴν κατὰ τὸ ἔτος 1879. Ἔνεκα τῶν λόγων τούτων ἡ πλειονοψηφία τοῦ συμβουλίου φρονεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχει νόμιμος περίπτωσις λύσεως τῆς συμβάσεως.

Ἡ μειοψηφία τοῦ Νομικοῦ συμβουλίου, φρονεῖ ὅτι ἀποδεχθέντος, διὰ τῶν γενομένων δοκιμαστικῶν ἐργασιῶν, τοῦ ἔργου ἀνεφίκτου ὑπὸ τὸν ἐν τῇ συμβάσει ὄρον τοῦ κατ' ἀποκοπὴν ὀρισθέντος τιμήματος, αἰτε ἀπαιτούσης τῆς συντελέσεως αὐτοῦ δαπάνην, ἣν δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὁ ἐργολάβος, ὡς ἐκ τῶν ἀναφανισθῶν ἐκτάκτων καθιζήσεων τοῦ πύθμενος, ἃς ὁ ἐργολάβος δὲν ἠδύνατο νὰ προῖδη ὡς ὅπως ἐκτάκτους καὶ ἐξερχομένους τοῦ κύκλου πάσης δυνατῆς προνοίας, δικαιοῦται οὗτος ν' ἀποστῆ τῆς συμβάσεως καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν συνομολογήσιν νέων ὄρων πρὸς συντέλεσιν τοῦ ἔργου.

Ἐπιπροσθεῖς δ' ἐπιεικεῖας κρινόμενου τοῦ προκειμένου θέματος, τὸ συμβούλιον ὁμῶς φωνοῦσιν ἀποδίδειν μᾶλλον εἰς τὸ κατ' οὐσίαν δικαίον καὶ οὐχὶ εἰς τὴν αὐστηρὰν τῶν κειμένων νόμων ἐφαρμογήν, φρονεῖ ὅτι, ἀπὸ ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, ὅτι ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ Πατρῶν δὲν θὰ ἠδύνατο ὡς ἐκ τῶν φυσικῶν τοῦ ἐδάφους τοῦ πυθμένος καθιζήσεων, νὰ κατορθώσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου παρ' ἄλλου ἐργολάβου ἐν τῷ ὀρισθέντι ἐν τῇ πρὸς τὸν κ. Μανιάκ συμβάσει τιμήματι, ἦτοι ν' ἀποκτήσῃ λιμένα κατὰ τοὺς ἐν τῇ συμβάσει διαγραφέντας ὄρους, ἀλλὰ θὰ ἐδαπάνη βεβαίως πολὺ ἀνώτερον ποσόν, δίκαιον εἶναι ἀπὸ τὸ ἔργον ἔφθασε μέχρις οὐ ὑπάρχει σημεῖον, ὡφελεῖται δ' ὀψωσθήποτε ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τῆς συντελεσθείσης ὑπὸ τοῦ Μανιάκ ἐργασίας, νὰ μὴ ἀπαιτήσῃ τὴν αὐστηρὰν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως, ἥτις ἀπὸ τὴν πρακτικὴν μάλιστα ἐποψίν τοῦ συμφέροντος αὐτῆς θ' ἀποβῆ ἄνεφικτος, τοῦ ἐργολάβου μὴ δυναμένου νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ ἕνεκα ἐξαντλήσεως τῶν οικονομικῶν αὐτοῦ πόρων, ὥστε συμφερότερον καὶ ἐπομένως προτιμώτερον διὰ τὴν ἐπιτροπὴν ἐνδείκνυται τὸ μέτρον τῆς συμβιβαστικῆς λύσεως.

Ἀποφατικῶς λυομένου τοῦ α' ζητήματος τὸ Συμβούλιον ἀποφατικῶς λύει καὶ τὸ β' καὶ γ'.

Οὗτοι λύεται τὸ περιμάχητον λιμενικὸν ζήτημα ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων, ἥδη ἐναπόκειται ν' ἀποφανθῆ περὶ αὐτοῦ καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐπιτροπὴ καὶ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ὀρισταμένην ἐκκρεμότητα ἥτις τὰ μᾶλα ἀπέβη ἐπιζήμια τῇ πόλει.

Τὸ ἐφ' ἧμῖν ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἐκφράζομεν γνώμην περὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ὀρθωτέρας λύσεως τῆς ἀμφισβητήσεως· ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ μετὰ πάσης δυνάμεως συνιστῶμεν καὶ ὑποστηρίζομεν εἶναι, τὸ νὰ δοθῇ ταχέως οἰαδήποτε λύσις εἰς τὸ περιλάλητον ζήτημα καὶ νὰ τεθῇ τέλος πάντων ἐν τέρμα ὀποιονδήποτε εἰς τὴν πᾶρα πολὺ παραταθείσαν ἐκκρεμότητα ἥτις καὶ τὴν πόλιν καὶ τὸν ἐργολάβον ἀδικεῖ καὶ ζημιεῖ, καὶ ἥτις ἐξήντησε πλέον πᾶσαν ὑπομονήν. Ἦδη τὸ ζήτημα ὑπερῳρήμασε: ἐσυζητήθη ὑπ' ὄβλας αὐτοῦ τὰς ἐπόψεις ἐν μεγίστῳ πλάτει ὑπὸ ἀρμοδίων καὶ μὴ ἀρμοδίων, ἐξετάσθη τεχνικῶς καὶ πειραματικῶς, ὑπεβλήθη ἐπανειλημμένως εἰς τὴν βίβανον τὴν ἐπιστημονικὴν ὑπὸ τεχνικὴν καὶ νομικὴν ἐποψίν καὶ κεῖται πρὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἔτοιμον καὶ πεφωτισμένον καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη, ἐνα ὑποστῆ οἰανδήποτε λύσιν. Πᾶσα βραδύτης ἐπὶ πλέον τῆς λύσεως εἶναι ἔγκλημα καὶ πρὸς τὴν πόλιν καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν ἐργολάβον, οὗτινος αἱ τύχαι δὲν πρέπει νὰ εἴσιν ἀδιάφοροι, ζημιεῖ δὲ παρὰ πᾶν ἄλλο κακὸν τὴν λιμενικὴν ὑπόθεσιν. Τὴν ἀναμένει ἀκόμη ἡ ἐπιτροπὴ τὸ ζήτημα ἐξηνητήθη μέχρι τῶν ἐσχάτων αὐτοῦ λεπτομερειῶν, προέκυψαν δὲ εἰς φῶς ὅλαι αἱ σχετικαὶ περιστάσεις. Τὰ ἐξαγόμενα τῆς τεχνικῆς ἐξέτασεως τοῦ ἔργου κείνται σαφῆ ὑπὸ τὰς ὄψεις

ἡμῶν, αἱ ἀποφάσεις τῶν νομικῶν ἐξηνέχθησαν πανειλημμένως, αἱ προθέσεις ἡμῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξακολούθησιν καὶ τὴν περάτωσιν τοῦ λιμενικοῦ ἔργου, εἰσι γνωσταί, πάντα ταῦτα ὑπεραρκεῖσαι πρὸς λήψιν οἰασδήποτε ἀποφάσεως.

Μῆτε δύσκολον εἶναι πλέον τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁ κοινότερος τῶν ἀνθρώπων δύναται νὰ ἐξενέγκῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος μίαν γνώμην καὶ ἐκφέρει τὴν ἀπόφασίν του· πᾶσα βραδύτης ἐλέγχει ἡμᾶς ἀβούλους καὶ σχεδὸν ἄβδρητας. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει ἢ νὰ δεχθῆ μίαν τῶν ὑπὸ τῶν νομικῶν ἐξενεχθεισῶν γνώμην· εἴτε νὰ δεχθῆ τὴν γνώμην τῆς μειοψηφίας καὶ ἀναγνωρίσῃ δικαίωμα τινὰ τῷ ἐργολάβῳ καὶ συναψῆ νέαν μετ' αὐτοῦ σύμβασιν πρὸς ἐξακολούθησιν καὶ περάτωσιν τοῦ ἔργου, ἢ νὰ δεχθῆ τὴν τῆς πλειονοψηφίας καὶ οὕτω, τόσον ὁ ἐργολάβος ὅσο καὶ ἡμεῖς γνωρίζομεν τί ἔχομεν νὰ πράξωμεν. Ἐπαναλαμβάνομεν δὲ ὑστάτην φοράν καὶ φρονούμεν ὅτι διερμηνεύομεν ἐν τούτῳ τὴν γνώμην τῆς πεφωτισμένης μεριδος τοῦ τόπου, ὅτι ἐπέστη πλέον ὁ χρόνος τῆς ὀριστικῆς λύσεως τῆς διαφορᾶς ταύτης, ἥτις ἐπεξεστάθη πέραν τοῦ δέοντος πρὸς ἀνυπολόγηστον ζήτημα τοῦ λιμενικοῦ ἔργου, τῆς πόλεως καὶ τῆς ναυτιλλίας ἐν γένει. Καὶ μέχρι μὲν τοῦδε ἡ βραδύτης καὶ ἡ ἀναβολὴ εἶχε λόγον τινὰ, ἥδη δὲ μεθ' ὅσα ἐγένοντο καὶ διερωτήθησαν ἡ ἐξέτασιν τῆς ἐκκρεμότητος εἶναι οὐ μόνον ἀδικαιολόγητος, ἀλλὰ καὶ ἀνεξήγητος. Παρακαλοῦμεν τὴν λιμενικὴν ἐπιτροπὴν νὰ λάβῃ ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψίν τὰ ἐνταῦθα ἐπιζήμια καὶ νὰ θεσπίσῃ τέρμα εἰς τὴν ἀγωνιώδη ταύτην κατάστασιν, ἥτις ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι πολὺ, πᾶρα πολὺ παραταθεί-

Σιδηροδρομικὰ Πατρῶν.

Ἡ ὀρθότης τῶν ὄσων ἐγράψαμεν πρὸ τίνος χρόνου περὶ τῆς κακῆς τοποθετήσεως τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Πύργον σιδηροδρομοῦ καὶ τῆς χειρίστης διευθύνσεως τῆς σιδηροδρομικῆς ταύτης γραμμῆς, ἀνεγνωρίσθη παρὰ τε τοῦ κοινῶ ἐνταῦθα καὶ τῶν ἀμέσως κατέμμεσως ἐνδιαφερομένων. Ἐνθυμοῦνται αἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται ἢ παρὰ τὴν πλατείαν Ἀγίου Ἀνδρέου τοποθετήσιν τοῦ σταθμοῦ καὶ ἡ παρὰ τὴν παραλιακὴν ὁδὸν διέλευσις τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἐκλήθη παρ' ἡμῶν ἐπιζήμια εἰς τε τὴν πόλιν καθ' ὅλου, εἰς τὸ ὑπόγειον καὶ εἰς τοὺς παροχθίους ἰδιοκτητὰς· διότι ἡ τοποθέτησις αὕτη τοῦ σταθμοῦ ἤθελε παρακωλύσει σπουδαίως τὴν πρὸς τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν ἐπέκτασιν τῆς πόλεως, ἥτις πρὸ πολλοῦ πραγματοποιεῖται μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος, διότι δεύτερον, ἤθελεν ἐκθέσει τὸ δημόσιον εἰς ἀποζημιώσεις σημαντικὰς, διότι τρίτον, μεγάλῳ προσγίνεσται εἰς τὸ κοινὸν ζήτημα, στεροῦμενον γὰρ ἦν κατ' ἐξοχὴν προτιμᾶ πρὸς περίπατον, πρὸ ἀνέγερσιν ἐπαύσεων, ἐξοχικῶν οἰκίσκων κτλ. Ἐπεδείξαμεν ἄλλοτε ὅτι ἰδρυόμενον τοῦ σταθμοῦ εἰς τὸ ἐνδότερον μέρος τῆς πόλεως, καὶ πρὸ τὴν ζώνην αὐτῆς οὐ μόνον μεγίστη ἤθελε προσγίνει εἰς τὸ κοινὸν εὐκόλῳ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ σιδηροδρομοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ δημόσιον ἤθελε πληρώσει ἀποζημιώσεις ὀλιγοτέρας, αἰτε καταλαμβάνομένων κτημάτων μικροτέρας ἀξίας, καὶ ἡ ἐπέκτασις τῆς πόλεως οὐδαμῶς ἤθελε παρακωλυθῆ καὶ οἱ παροχθιοὶ ἰδιοκτητὰς δὲν ἤθελον ζημιωθῆ εἰς μάτην. Ἡ ὀρθότης τῶν ἰδεῶν ταύτων ἐνεπαιθήθη ἐνταῦθα καθέως εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν ἥτις ἐξεδηλώθη ἐπὶ τοῦ προκειμένου, δι' ἀναφορὰν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἄλλων παραστάσεων πρὸς τὰς ἐνταῦθα ἀρχάς. Εὐχαρίστως δὲ μαυθάνομεν ὅτι καὶ τὸ Ἰπουργεῖον ὀρθῶς ἐκτιμήσας τὰς ἐπανειλημμένας παραστάσεις τῶν πολιτῶν, διέταξε τὴν ἀναστολὴν πάσης ἐργασίας ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς ταύτης γραμμῆς καὶ τὴν ἐπὶ τόπου ἐξέτασιν τῶν παραπάνων τῶν ἐνδιαφερομένων, κατ' ἀντιμαλακίαν οὕτως εἰπεῖν, πρὸς τοὺς ἀντιπροσώ-

πους της εταιρίας, ενώπιον του κ. Νομάρχου και του κ. Νομομηχανικού.

Ὡς μανθάνομεν τοῦτο ἐγένετο πρό τινων ἡμερῶν, ἐκ δὲ τῆς ἐπιτοπίας ταύτης συζητήσεως τοῦ πράγματος ἀριδῆλως προέκυψεν ὅτι αἱ κατὰ τῆς τοποθετήσεως τοῦ σταθμοῦ καὶ τῆς διευθύνσεως τῆς σιδηρᾶς γραμμῆς ἐνστάσεις τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων εἰσὶν εὐλογώτατοι καὶ ἴλιαν βάσιμοι καὶ ὅτι ἡ εταιρία ἀνευ εὐλόγου λόγου ζητεῖ διὰ τοῦ σχεδίου τῆς νᾶ καταλάβῃ πολὺ τιμὰ γῆπεδα ἀτινα ἄλλος πληρῶναι πρὸς ὄφελός της, νὰ παρακωλύσῃ τὴν ἐπέκτασιν τῆς πόλεως πρὸς τὸ προσφορῶτερον μέρος, νὰ καταδικάσῃ ἐς αἰετὴν ἀνάδειξιν τῆς ὠραιότητος ἐκείνης θέσεως, χωρίζουσα αὐτὴν ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἐξ ἧς ἀρῶνται ὅλην αὐτῆς τὴν καλλονὴν καὶ τὴν ἀξίαν. Περὶ τούτου διεκ. Νομάρχης καὶ ὁ κ. μηχανικὸς ἐπέστησαν καὶ ἐσμέν βεβαίαι ὅτι τοὺς λόγους τῆς πεποιθήσεως των ὑπέβαλον ἤδη εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ἡ Κυβέρνησις ἀπ' ἐτέρου ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θέλει παρίδει τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῆς πόλεως, ὅπερ ἐγκραίνεται εἰς τὴν διάσωσιν τοῦ ὠραιότερου αὐτῆς μέρους, ἐν τῇ ὀρθοπροσῶν δ' αὐτῆς πεποιθασμεν ὅτι θὰ καταδείξῃ τῇ εταιρίᾳ ὅτι ἰδρῶσασα τὸν σταθμὸν μεσογειότερον καὶ χαράττουσα τὴν σιδηρὰν γραμμὴν ἀπωτέρω τῆς παραλίης, εἰς οὐδεμίαν ὑπόκειται περιττὴν δαπάνην ἢ δυσχέρειαν, ἐνῶ τούναντιον διὰ τούτου μεγάλῃ προσογίνεται τῷ τόπῳ ὄφελος. Ἡ κυβερνήσις εἰς τὴν νᾶ ὑποβάλλεται καὶ αὐτὰς ἀναφορὰς, φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς πολλῶν ἐκατοντάδων συμπολιτῶν ἡμῶν θὰ σταθμίσῃ πάντα ταῦτα μετὰ προνοίας καὶ ἐνδιαφέροντος καὶ θέλει ἐπιφέρει λύσιν κατὰ τὰς εὐχὰς τοῦ τόπου καὶ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ τῆς πόλεως.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ὁ τόπος δὲν θεωρεῖ ζήτημα μικροῦ μόνον ἐνδιαφέροντος καὶ ἀφορῶντος μόνον τοὺς παροδίους ἰδιοκτητίας, ἀλλὰ πολὺ τιμὸν ἰδιοκτησίαι κατατέμνονται, ἀποκλείονται τῆς θαλάσσης καὶ ἀπόλλυται τὴν ἀξίαν των διότι ἀφορᾷ τὴν ἐπέκτασιν τῆς πόλεως ἡμῶν πρὸς τὸ προσφορῶτερον εἰς συνοικισμὸν μέρος, τὸν καλλωπισμὸν αὐτῆς καὶ τὴν γενικὴν εὐμάρειαν, ἀντικείμενα ἐνδιαφέροντα πάντας ἐξ ἴσου εἴτε εἰσὶν ἰδιοκτητῆται ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι, εἴτε μὴ.

Εἰς διαφώτισιν τοῦ ζητήματος ὅπερ προεβάλαμεν τοῖς ἡμετέροις ἰατροῖς, «περὶ τοῦ ἐν καιρῷ τῆς ἐπιδημίας δαμαλισμοῦ,» ὁ ἀξιοτίμος φίλος ἰατρός καὶ Χρ. Κορύλλος ἐπέστειλεν ἡμῖν τὰ ἐπόμενα. Μετὰ τὸν κ. Κορύλλον καὶ ὁ κάλλιστος ἰατρός κ. Α. Γραμματικὰς ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι διεβίβασεν ἡμῖν ἑτέραν ἐπὶ τοῦ προκειμένου πραγματείαν, ἣν δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ ἐπόμενον:

Φίλε Κύριε Φιλόπουλε.

Εἰς τὴν ὑμετέραν πρόκλησιν τὴν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ «Φορολογουμένου» δημοσιευθεῖσαν σπεύδω ν' ἀπαντήσω, οὐχὶ βεβαίως ἀντιποσόμενος τὴν ἀντιπροσωπεῖαν τῶν ἐμῶν συναδέλφων, ἐν οἷς ἐλάχιστος τυγχάνω, ἀλλ' ἐπιθυμῶ ἵνα ἄρῳ ἐν τουλάχιστον ἐκ τῶν πολλῶν τῆς διανόσεως τῆς εὐλογίας αἰτίων, ὅπερ οὐκ ὀλίγον συμβάλλεται εἰς τὴν περαιτέρω μετάδοσιν καὶ εἰς τὴν κακοήθειαν τῆς νόσου.

Πολλοὶ πολλὰς ἀπειθῶναι τοῖς ἰατροῖς τὴν ἐρώτησιν ἐκτὸν ἐν ὧρα ἐπιδημίας εἶναι ἀκίνδυνος ὁ ἐμβολιασμός ἐν γενεῇ, οὐκ ὀλίγοι δὲ εἰς τὴν ἐνθαρρυντικὴν ἀπάντησιν τοῦ ἰατροῦ ἀντιτάσσουσιν ἐπίμονον ἄρνησιν, φέροντες πρὸς δικαιολογίαν μεμονωμένα παραδείγματα καθ' ἃ μετὰ τὸν ἐμβολιασμὸν ἀνεπτύχθη εἰς τινα ἄτομα εὐλογία.

Βεβαίως πρὸς λύσιν τοιούτων ζητημάτων ἡκιστα κατάλληλοι τυγχάνουσιν αἱ πολιτικαὶ ἐφη-

μερίδες, πλὴν προκειμένου περὶ ζητήματος τοσοῦτον οὐσιώδους, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸν μόνον ἀπομείνοντα φραγμὸν πρὸς παρακώλυσιν τῆς προόδου τῆς νόσου, θὰ κριθῶ ἐπισεικῶς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐάν κεφαλαιωθῶς καὶ ἐν γενικοῖς ὅρισμοῖς πραγματευθῶ περὶ τούτου.

Καὶ ἐν πρώτοις ἐρωτῶ τοὺς διατάζοντας ἢ καὶ ἀρνούμενους νὰ ἐμβολιασθῶσιν ἐν καιρῷ ἐπιδημίας ἵνα μὴ προσβληθῶσιν ὑπὸ τῆς νόσου, πότε λαμβάνουσι μεθ' ἑαυτῶν τὸ ἐπανωφόριον των ἐν ὧρα χειμῶνος ἢ ἐν ὧρα θέρους; Πότε πίνουσι κινινὴν ὅταν προσβάλλωνται ὑπὸ διαλ. πυρετοῦ ἢ ὅταν ἀπολαύωσι πλήρους υγιείας; πότε καλύπτονται διὰ περισσοτέρων καλυμμάτων ἐν ὧρα ψύχους ἢ ἐν ὧρα θέρους; Ἐάν λοιπὸν τὸ ἐπανωφόριον καὶ τὰ σκεπάσματα χρησιμεύουσι πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τοῦ ψύχους καὶ ἡ κινινὴ πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ πυρετοῦ, διατί ὁ ἐμβολιασμός νὰ μὴ θεωρεῖται ὡς προφυλακτικὸν μέσον κατὰ τῆς εὐλογίας; Ἐάν ὁ ἐμβολιασμός ἐβλαπτεν ἐν καιρῷ ἐπιδημίας εὐλογίας, ἔπρεπε καὶ ὁ Παστέρ νὰ μὴ ἐμβολιάζῃ τοὺς λυσσοθήκτους ὅταν οὗτοι φέρουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὸ δηλητήριον τῆς λύσεως.

Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος καιροῦ ν' ἀποδείξω δι' ἀριθμῶν ὅποιον ὄλεθρον ἐπήνεγκε τῇ ἀνθρωπότητι κατὰ καιροῦς ἡ εὐλογία; ἀρκεῖ μόνον νὰ εἶπω ὅτι πρὸ τῆς ἐπινοήσεως καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐμβολιασμοῦ, κατὰ ἐκατοντάδας χιλιάδων ἀπέθνησκον οἱ ἄνθρωποι κατ' ἔτος ἐν μόνῃ τῇ Εὐρώπῃ ἕνεκα τῆς νόσου ταύτης ἀπὸ δὲ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σωτηρίου τοῦτου προφυλακτικοῦ μέτρου, τοῦ ἐπανωφορίου τοῦτου κατὰ τῆς εὐλογίας, ἡ νόσος θεωρεῖται μόνον παρ' ἡμῖν τοῖς ἐγκαταλειμμένοις εἰς τὴν ἰδίαν τύχην φοβερά, διότι πρᾶγματι ὁσάκις μᾶς ἐπισκέπτεται ἀφίνει ἀνεξάλειπτα ἔχνη τῆς διαβάσεως αὐτῆς.

Παρὰ τοῖς πρᾶγματι πεπολιτισμένοις λυσίς οὐ μόνον ὁ ἐμβολιασμός ἐνεργεῖται πάντοτε τακτικῶς, εἴτε ὑφισταμένης ἐπιδημίας εὐλογίας εἴτε μὴ, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀνακαλυφθῇ ἄρρωστοι πάσχων ὑπὸ τῆς νόσου πάσχατα ἐφαρμόζονται ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πείρας ἀποδειχθέντα ὡς λυσιτελεῖ μέτρα, δηλ. ἡ ἀπομόνωσις τοῦτε ἀρρώστου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ ὅπωςδήποτε συγκοινωνισάντων, καὶ ἡ ἀπολύμανσις τοῦ οἴκου κτλ. οὕτω δὲ καὶ ἡ πρόδοσις τῆς νόσου ἀνακόπτεται καὶ ὁ τόπος ἀπαλλάσσεται τῆς μάστιγος. Παρ' ἡμῖν ὅμως τοῖς ἡμιμάγρις, τοῖς ἀλληλοσφραζομένοις τοῖς ἔχουσι σύμβολον τὴν ἰσχὺν τῆς πηγῆς καὶ διακρινομένοις ἐπὶ ἄρχα πρὸς τοὺς νόμους ἀνευλαβεῖς, πρῶτον ἔργον τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν τήρησιν τῆς υγιείας τῆς πόλεως εἶναι ἡ ἐκμετάλλωσις πάσης τοιαύτης εὐκαιρίας πρὸς συρισμὸν τῶν φίλων αὐτῶν ἀδιάφορον δὲ ἐάν ἢ μὴ ἔγκαιρος πρόληψις τοῦ κακοῦ θυθίσῃ εἰς πένθος τὸ πλεῖστον τῶν κατοίκων.

Πασιγνώστον τυγχάνει ὅτι ὁ ἐμβολιασμός δὲν εἶναι τὸ μόνον μέσον πρὸς πρόληψιν τῆς ἀνεπτύξεως ἐπιδημίας εὐλογίας. Ὁ ἐμβολιασμός προφυλακτικὸν ὅπερ ἢ προφυλάττει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς νόσου ἢ τροποῖσι ἐπὶ τὸ μετριώτερον τὴν σφοδρότητα τῆς δηλητηρίασεως, ὁσάκις αὕτη προσβάλλει ἄτομα ἐμβολιασμένα. Πολλοὶ ἀξιοῦσιν ὅπως ὁ ἐμβολιασμός καθιστᾷ αὐτοὺς ὅπως ἀπρώτους ὑπὸ τῆς νόσου ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει θεωροῦσι μάταιον νὰ υποβληθῶσιν εἰς τὴν ἐγγεῖρσιν ταύτην, ἀφοῦ λέγουσιν, δύνανται καὶ μετὰ ταύτην νὰ πάθωσιν εὐλογίαν. Ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι ἀγνοοῦσι φαίνεται ὅτι καὶ οἱ ἀπαξ τὴν νόσον παθόντες καὶ οἰκτρῶς πολλὰκις στυγματοσθέντες ὑπ' αὐτῆς δύνανται νὰ πάθωσιν ταύτην καὶ ἐκ δευτέρου καὶ ν' ἀποθάνωσιν, ὡς τοῦτο συνέβη πλέον ἢ ἀπαξ καὶ κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1872 ἐνσκήψασαν ἐνταῦθα ἐπιδημίαν. Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον διατάσσεται ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ὁ ἀναδαμαλισμός τῶν κατοίκων κατὰ 7ετίαν—10ετίαν, διότι ὡς παρετηρήθη, μετὰ τὴν πάροδον τοῦ χρονικοῦ τοῦτου διαστήματος ἢ προφυλακτικῆ τοῦ ἐμβολιασμοῦ δύναμις ἐξαντλεῖται, ὡς καὶ αὐτῆς τῆς εὐλογίας

εἰς τοὺς πρὸ χρόνου μακροῦ ὑπιστάντας τὴν νόσον.

Ἐπειδὴ δὲ ὁσῶν προσφατώτερος ὁ ἐμβολιασμός τόσῳ ἰσχυρωτέρη καὶ ἡ προφυλακτικὴ αὐτοῦ δύναμις, διὰ τοῦτο προτιμώτερον νὰ ἐμβολιάζωνται οἱ ἄνθρωποι ὁσάκις ὁ τόπος ἀπειλεῖται ὑπὸ εὐλογίας, χωρὶς βεβαίως νὰ παραμελῶσι τοῦτο καὶ ὅταν δὲν ἐπίκειται τοιοῦτον κακόν.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πολλὰκις παρετηρήθη ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ὅτι ἄτομα προσφάτως ἐμβολιασθέντα, καθ' ὃν χρόνον ἔφερον τὸ ἐξάνθημα τοῦ ἐμβολιασμοῦ, ἠλώθησαν ὑπὸ τῆς εὐλογίας, ἀλλὰ παρετηρήθη ἐπίσης ὅτι τὰ ἄτομα ταῦτα σχεδὸν πάντοτε ἐσώθησαν, ἐνῶ ἕτερα, ὀλίγον πρότερον ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ προσβληθέντα καὶ ἀνεμβολιασθέντα ἀπόλωντο ὥστε καταφανέστατα ὁ ἐμβολιασμός ἐσώσεν αὐτὰ ἀπὸ βεβαίου θανάτου.

Εἰς τὰ ἄρτίως ἐμβολιασθέντα καὶ κατόπιν ὑπὸ εὐλογίας προσβληθέντα ἄτομα τὴν νόσον δὲν πρὸς ἀλέσεν ὁ ἐμβολιασμός, ὡς οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων πιστεύουσιν, ἀλλὰ ταῦτα ἔφερον ἤδη ἐν ἑαυτοῖς τὸ μίασμα καὶ κατὰ σύμπτωσιν ἡ νόσος ἐξεδηλώθη ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν ἐκ τοῦ ἐμβολιασμοῦ φλυκταίνων. Ὁ ἄγγλος ἰατρός William Marchall λέγει ὅτι ὁ ἐμβολιασμός οὐ μόνον προφυλάττει ἀπὸ τῆς νόσου ἀλλὰ καὶ θεραπεύει αὐτήν. Καθ' ἕκ πείρας γινώσκου, λέγει, ἡ ἀλεξητήριος δύναμις τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἀρχεῖται μετὰ 8 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς του, ἐάν δ' ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἐπέλθῃ ἡ ἐξάνθησις τῆς εὐλογίας, ὁ ἐμβολιασμός μετριάξει τὴν ποσείαν αὐτῆς. Ὁ John Carier λέγει ὅτι εἶναι ὄφελιμον νὰ ἐμβολιάζωμεν ἐν ὧρα ἐπιδημίας καὶ ὅταν ὁ ἐμβολιασθησόμενος φέρῃ ἴσως ἐν ἑαυτῷ τὸ δηλητήριον τῆς νόσου, διότι ὡς οὗτος παρετήρησεν, οὐδέποτε ἡ νόσος ἐν τράπῃ ἐπὶ τὰ χεῖρα ἕνεκα τοῦ ἐμβολιασμοῦ.

Οὐ μόνον δὲ ἡ εὐλογία καὶ ἕτερα νοσήματα ἰσχυρίζονται τινες, ὅτι θεραπεύονται διὰ τοῦ ἐμβολιασμοῦ. Οὕτως ἐπὶ παραδείγματι ὁ ἰατρός Γαίτ ἀναφέρει ὅτι τρεῖς ἀνέθαλε τὸν ἐμβολιασμὸν παιδὸς πάσχοντος ἐπίμονον ἐκζέμα (ψωροσφύτη) κατὰ πάσης θεραπείας ἀνθισταμένον, διότι τὰ τοιαῦτα ἐκζέματα οὐχὶ σπανίως θεωροῦνται ὡς ἀπότοκα τοῦ ἐμβολιασμοῦ. Ἐτέλος ἀπεφάσισε νὰ ἐμβολιάσῃ τὸν παιδᾶ τῇ συναινέσει τῶν γονέων. Καὶ ἰδοὺ σὺν τῇ ἐπιτυχίᾳ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐπὶ ἡλθε καὶ αὐτόματος ἴσσις τοῦ πρὸ διετίας ὑφισταμένου δερμικοῦ τοῦτου νοσήματος, ἐν εἰκόσῃ μέρῳ μὲν ἡ χρονικῇ διαστήματι. Τὸ αὐτὸ παρετήρησε καὶ παρ' ἐτέρῳ παιδί. Καὶ ὁ Gunnall ἀναφέρει ὅτι δεκάμηνον βρέφος, πάσχον ἐκ γενετῆς ἐκζέμα, ἐθεραπεύθη μετὰ τὸν ἐμβολιασμὸν ἐντός 2—3 ἐβδομάδων.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ ζήτημα ἐάν μία οὐλὴ ἐμβολιασμοῦ προφυλάσῃ ὡς καὶ αἱ πλείονες τῆς μᾶς ὁ Garow λέγει ὅτι ἐκ 30 ἀρρώστων πασχόντων τὴν εὐλογίαν καὶ φερόντων μίαν μόνην οὐλήν, ἐπαθον τὴν βαρείαν μορφήν τῆς νόσου 4, ἐκ 45 δὲ φερόντων δύο οὐλάς εἰς, ἐκ 12 φερόντων 3 οὐλάς δύο καὶ ἐκ 10 φερόντων 4 οὐλάς ἐπαθε τὴν βαρείαν μορφήν τῆς νόσου. Ἐκ τῶν φερόντων μίαν οὐλήν ἀπεβίωσαν 30 οἱ, ἐκ τῶν φερόντων 2 ἀπεβίωσαν 8 οἱ ἐκ τῶν φερόντων 3 8 οἱ καὶ ἐκ τῶν φερόντων τέσσαρες οὐδέις ἀπεβίωσαν. Ἐντεῦθεν ἐξάγεται ὅτι ὁσῶν πλείονες αἱ ἐκ τοῦ ἐμβολιασμοῦ οὐλαί, τόσῳ βεβαιωτέρη καὶ ἡ ἐντεῦθεν προσδοκωμένη ἀλεξητήριος δύναμις. Ἡ Βασιλικὴ ἐταιρία τῶν ἰατρῶν ἐν Λονδίῳ συνίστα τὸν ἐμβολιασμὸν εἰς πάντα πάσης ἡλικίας μὴ φερόντα τουλάχιστον 4 χαρακτηριστικὰς οὐλάς ἐμβολιασμοῦ κοὶ ἀναγκαζόμενον νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετ' εὐλογίωντων.

Ἐν τέλει προσθέτω ὅτι οἱ ἀπαξ ἐμβολιασμένοι ἀνεπίδεικτοι ἐμβολιασμοῦ καὶ ἐξασφαλισμένοι ἀπὸ πάσης ἀπὸ τῆς νόσου προσβολῆς, ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τὸν ἐμβολιασμὸν καὶ δευτέραν καὶ τρίτην καὶ πέμπτην φορὰν, διὰ διαφορῶν ὕλης, διότι πολλὰκις παρετηρήθη ὅτι ἄτομα δις καὶ τρις ἀνεπιτυχῶς ἐμβολιασθέντα προσεβλή-

σαν κατόπιν υπό της εϋλογίας και απέθανον.

Ο λόγος δι' ου δέν επιτυχάνει εϋθύ: εξ αρχής ο έμβολιασμός είναι δυστυχώς άγνωστος: οι τοιοῦτοι καλόν είναι να έμβολιάζονται δι' άλλης λαμβανομένης άμείσως από της χειρός υγιούς και πρώτην φοράν έμβολιασμένου παιδίου: όταν δέ και τότε άποτύχη ο έμβολιασμός δύναται να βεί βέβαιη ότι ίσχύει ο πρώτος έμβολιασμός δι' υπέστησιν πρό χρόνων.

Είς τους έμβολιασθέντας πρό χρόνου βραχυτέρου των 7-10 έτων συνηθέστατα άποτυγχάνει ο άναδαμαλισμός, διότι ίσχύει ο πρώτος έμβολιασμός.

Ταῦτα έκρινα καλόν να γράψω ύμιν Κύριε Συντάκτα, ως πρός το ζήτημα του έμβολιασμού, εϋελπιζόμενος ότι τα κενά άτινα άφίνουσιν αι έμμαι πληροφορίαι θα πληρωθώσιν υπό έτέρων συναδέλφων μάλλον έμου πεπειραμένων και εις θαυτέρως περί του ζητήματος μελέτας έγκυψάντων.

Διατελώ μετά της προσκρούσης ύπολήψεως.

ΧΡ. Π. ΚΟΥΓΑΛΟΣ

ΔΙΑΦΟΡΑ

Η πόλις ημών εξακολουθεί πάντοτε διατελούσα υπό την μάστιγα της νόσου εϋλογίας, ητις δυστυχώς επιτείνεται όσημέραι πλειότερον. Τα νέα κρούσματα βλίνουσιν εις αύξησιν, οί'δε θάνατοι άποβαίνουσι συχνότεροι. Περιττόν να επαναλαμβάνωμεν ότι όλλα και ατελέστατα μέτρα είσιν εις ένεργειαν πρός καταπολέμησιν της νόσου, η δέ πόλις φαίνεται έγκαταλειμμένη εις την σκληράν μοίραν αυτής. Ούτε να οιασείρωμεν δύναμθα καταστάσιν τελευτήν, δημιουργηθείσαν και ύριστάρην διά της κακοδιοικήσεως. Δημοτικήν άρχήν δέν έχομεν ούτε διοικητικήν. Ο κ. Νομάρχης έδείχθη άνεπαρκέστατος, είναι δέ η δέν είναι Νομάρχης ένταῦθα είναι εν και τ' αυτό. Είς ποίον άγιον να ταχθώμεν; Η νόσος μαστίζει την πόλιν εις τάς έσχάτας αυτής καθ' όλην την περιφέρειαν της, όλογόν δέ θάινει πρός το κέντρον επεκτεινομένη, καθ' έπίστην δέ προσβάλλει πλειότερους εκ της πτωχής και έργατικής τάξεως, άλλ' εις τοῦτο μή επαναπαύεται η καλή λεγομένη τάξις. Το τά λάβη τόσας διαστάσεις η νόσος αύτη εν πόλει οία η ημετέρα ητις ένεκα όλων των περιστάσεων της εϋρεται υπό υγιεινωτάτας συνθήκας, σημαίνει ότι ένταῦθα μήτε είχαμεν τοπικήν διοίκησιν άξίαν του όνόματός της, μήτε έχομεν. Όταν καθ' όλον το θέρος αι από της πόλεως άπορριπτόμεναι άκαθαρσίαι σωρρεύονται εν ποσότητι εις τά περίε της πόλεως και έγγύτατα των των κατοικιών, ώστε να σχηματίζωσι μiasματώδη στεράνην περιε ημών, δέν πρέπει ν' άπορώμεν άν σημερον η νόσος ποιεΐται θραύσιν: όταν εις την πρώτην εμφάνισιν της νόσου ούδεν έλήρθη μέτρον μήτε άποκλεισμού, μήτε άπελυμάνσεως, είναι τάχι άπειρον άν η νόσος διεδόθη και επεξετάθη; Τί λεγουσιν οι έκλογείς του κ. Πατριού; τί λεγουσιν οι έκλογείς του κ. Ρούφου, μήπως νομίζουσιν παράδοξον εν τοις είπωμεν ότι οι ψφροι αυτών έγινοντο τόσα φλυζάκια εϋλογίας εις τά σώματα των συμπολιτών των, πως των άδελφών και των τέκνων των;

Αί συνεδριάσεις του ένταῦθα πλημμελειοδικείου πρέπει να διακοπώσι: α) διότι έντός του άκρασθηρίου γίνεται συνωστισμός φέρων εις συγχρωτήσιν επικίνδυνον: α) διότι κίνδυνος είναι ως εκ της πρός το δικαστήριον τοῦτο προσελεύσεως των χωρικών εκ των περίε μερών να μεταδοθή η νόσος και εις τά μέρη εκείνα: γ) διότι πρέπει ν' άνασταλή η συσώρευσις εν ταίς φυλακαίς νέων καταδικών ητις πρέπει να θεωρηται λίαν επικίνδυνος.

Απέθανεν ένταῦθα πρόχες και εκηδεύθη προσηκόντως σεβαστή και άρχαία δέσποινα της πόλεώς μας η Αίκα τερΐνη Κ. Σκουρλέτη διανύσασα μακρόν βίον ένάρετον και χριστιανικόν. Είς άρχαιότεραν εποχήν ο σύζυγος της

μακαρίτεδος διετέλεσεν επί δύο περιόδους δήμαρχος της ημετέρας πόλεως, έκτοτε δέ το όνομα της οικογενείας παρέμεινε σεβαστόν παρ' ημίν. Διαδόχους των άρετών της η μακαρίτης έγκαταλιμπάνει τάς θυγατέρας της τάς παρ' ημίν κυρίας Χρ. Άναγνωστοπούλου και Κ. Φιλοπούλου κτινες πενήθουσιν επί τῶ θανάτῳ αυτής.

Το ημετέρον μελοδραματικόν θέατρον κατέληξεν οίκτρώς και τοῦτο εν μέσω όλων των εννείλων περιστάσεων ότινες έγγωώντο την επίδοσίν του. Πλήν περι τοῦτο πλειότερα εις το προσέχει, άπό τοῦδε μόνον λέγομεν ότι οι δυστυχείς καλλιτέχναι άπέρχονται ο είς μετά τον άλλον εις την πατρίδα των προσποριζόμενοι τον ναῦλον των δι' έλεημοσύνης!

Την προσεχή Κυριακήν έορτήν του άγίου Αντωνίου δέν έορτάζει ο κ. Αντωνιος Πικραμένος: έσκεν πένθους, επίσης δέν έορτάζει την έπομένην δευτέραν έορτήν του άγίου Άθανασίου ο κ. Θάκος Τσατσώνης.

Ο Ιεροκήρυξ κ. Ηλίας Βαχόπουλος διηγήσει την προσεχή Κυριακήν εν τῶ Ιερῶ ναῶ της Εϋαγγελιστρίαις.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ Π. Α. Η

Από της προσεχούς Παρασκευής 15 τρέχοντος το δρομολόγιον των άμαξοστοιχιών τροποποιείται ως άκολουθώς:

Table with 2 columns: Destination and Time. Includes entries for Αναχωρήσεις, Εξ Πειραιώς, and Εξ Αθηνών.

Table with 2 columns: Destination and Time. Includes entries for Αφίξεις, Είς Κόρινθον, Είς Αίγιον, and Είς Πάτρας.

Table with 2 columns: Destination and Time. Includes entries for Αναχωρήσεις, Εξ Πατρών, Εξ Αίγιου, and Εξ Κορίνθου.

Table with 2 columns: Destination and Time. Includes entries for Αφίξεις, Είς Αθήνας, and Είς Πειραιά.

Table with 2 columns: Destination and Time. Includes entries for Αναχωρήσεις, Εξ Ναυπλίου, Εξ Μύλ. Ναυ., Εξ Αργούς, and Αφίξεις Κόρινθ.

Εκτός των άνω, τοπικαι άμαξοστοιχίαι λειτουργοῦσιν άπ'εξ της ημέρας μεταξὺ Κορίνθου—Ευλοκάστρου, Αίγιου—Πατρών και άντιστρόφως. Επίσης τετράκις της ημέρας μεταξὺ Ναυπλίου—Αργούς—Μύλων και τανάπαλιν.

Αί άμαξοστοιχίαι αι άναχωροῦσαι την 10,50 εκ Πειραιώς και 11,40 εκ Πατρών σταθμεῦσιν μόνον εις τους διαμεσους σταθμούς, αι δέ λοιπαί και εις όλας τάς στάσεις.

Αθήναι 11 Ίανουαρίου 1888. Εξ του γραφείου της Διευθύνσεως.

Η Ναυαγιστριακή Έπιτροπή, επί του εν Πάτραις Ναυαγίσαντος άτμοπλοίου «Ζήκυνθος» Διακηρύττει ο,τι:

Το υπό σημαίαν Έλληνικήν άτμόπλοιον, όνοματι «Ζήκυνθος» του πλοίαρχου Κ. Θεοφιλάτου, νηπιαιμένων εν τῶ λιμένι Πατρών, έναάγησε συνεπεία έκτάκτου τρικυμίας προσαράξαν εν τῆ προκυμαία του λιμένος Πατρών την 14 Δεκεμβρίου 1887. Το άτμόπλοιον τοῦτο είναι ησφαλισμένον εις την εν Τεργέστη ασφαλιστικήν εταιρίαν υπό

την επωνομίαν «Γενικαί ασφαλίαι άντιδραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων, κατά την βεβαίωσιν του πλοίαρχου του και ιδιοκτήτου Κ. Θεοφιλάτου και επιβεβαρυμένον δι' ναυτοθανείον εκ δρ. τριάκοντα πέντε χιλιάδων. Δι' ο προσκαλοῦνται οι έχοντες συμφέρον να παρουσιάσωσιν εις την έπιτροπήν η εις το ύπουργείον των οικονομικών, συμφώνως ταῖς διατάξεσι του άρθρ. 20 και 21 του περ. ναυαγίων κλπ. Νόμου, τάς απαιτήσεις αυτών δεδικαιολογημένας άλλως, εν περιπτώσει υπερμερίας έκπίπτουσι παντός δικαιώματος.

Αντίγραφα του παρόντος προγράμματος δημοσιευθήσονται και τοιχοκολληθήσονται όπου και όπως ο Νόμος όρίζει, επιμελεία δέ του έπρηνοδίκου γενήσεται η δέουσα κήρυξις.

Επί τούτω συνετάχθη το παρόν πρόγραμμα διαπερ άναγνωσθέν ύπογράφεται παρὰ της έπιτροπῆς. Εν Πάτραις την 15 Δεκεμβρίου 1887.

Η Ναυαγιστριακή έπιτροπή Γ. Τσακωνόπουλος Ν. Μιαούλης Π. Καμπάνης Διά την αντίγραφην εν Πάτραις αύθημερόν Ο πρόεδρος της έπιτροπῆς Γ. ΤΣΑΚΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Περίληψις αναφοράς Διονυσίου Γεωργαντιπούλου κατοίκου Φωσταίνης Κατά

της συζύγου του Χρυσούλας Τάσου Άναγνωστοπούλου κατοίκου επίσης.

Ο Διονύσιος Γεωργαντιπούλος διά της από 22 Αύγουστου ε. ε. αναφοράς του πρός το Πρωτοδικείον Πατρών ητήσαστο διά τους εν αυτή λόγους την άπό της συζύγου του Χρυσούλας Τάσου Άναγνωστοπούλου διαζευξίν του. Το δικαστήριον τοῦτο διά της υπ' αριθ. 2093 ε. ε. αποφάσεώς του δεχθην την αίτησιν διάταξε την κατά Νόμον τοιχοκόλλησιν και δημοσιεύσιν αυτής.

Εν Πάτραις την 24 Νοεμβρίου 1887.

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος του αίτούντος Άνδρέας Παγκαλάκης Παραγγέλλεται ο άμόδιος δικαστικός κλητήρ να τοιχοκολληση την παρούσαν εις τά παρά του άρθρου 677 Πολ. Δικόν. όριζόμενα μέρη και δημοσιεύση αυτήν διά της εν Πάτραις έδιδομένης έφημερίδος «Φορολογούμενος».

Εν Πάτραις αύθημερόν Ο αυτός πληρεξούσιος δικηγόρος. Άνδρέας Παγκαλάκης

Προσκαλοῦνται οι κύριοι δανεισταί της πτωχεύσεως Άδελφών Π. Άσημακοπούλων να προσέλθωσι παρὰ τῶ κυρίῳ Δριβελοπούλῳ και λάβωσι πρός το παρόν το 18 έπι τοίς εκατόν.

Εν Πάτραις 10 Ίανουαρίου 1888. Οί Σύндικοι

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ από της 15 Μαρτίου ε. ε. η οίκια Π. Κοϊδά, επί της οδου Καλαβρύτων, εν η κατοικεί ήδη ο κ. Παναγ. Ν. Ηράτζικας. Ο βουλόμενος συνενοηθήτω μετά του ιδιοκτήτου.

Είς του Θεοδώρου Σταθούλια το Μαγαζι πλέον σίον της Δυτικής έκκλησίας πωλείται Βούτυρον Μωραϊτικόν έκλεκτής ποιότητος δραχ. 4 και 20 η δκά.

Παιδαγωγός εξ Έλβετίας γνωρίζουσα την Γαλλικήν, Άγγλικήν και Γερμανικήν συνάμα δε ζωγραφικήν και πιάνο ζητεί παραδόσεις εις οίκια. Ο έχων χρείαν ταύτης άπευθιθήτω εις το τυπογραφείον μας.

Διδάσκαλος της νέας μεθόδου άναλαμβάνει παραδόσεις. Πληροφορίαι παρὰ τῶ κατά στήματι κ. Κοζάκου.